

Folkpensionsanstaltens fullmäktiges
verksamhetsberättelse 2005

B 7/2006 rd

FOLKPENSIONSANSTALTENS FULLMÄKTIGES
VERKSAMHETSBERÄTTELSE
2005

HELSINGFORS 2006

FOLKPENSIONSANSTALTENS FULLMÄKTIGE

TILL RIKSDAGEN

I enlighet med 5 § 7 punkten lagen om Folkpensionsanstalten
(731/2001) tillställer Folkpensionsanstaltens fullmäktige härmed
riksdagen sin verksamhetsberättelse för år 2005.

Helsingfors den 4 april 2006

På Folkpensionsanstaltens fullmäktiges vägnar

Maija Perho
ordförande

Olli Valpola
sekreterare

INNEHÅLL

1. Allmänt	1
2. Kundservice och utveckling av verksamheten.....	1
3. Lagstiftning.....	4
4. Vissa specialfrågor.....	5
5. Fullmäktige	7
6. Revisorer.....	7
7. Bokslut och ansvarsfrihet.....	7
8. Centrala frågor som behandlats under året	7
9. Inspektionsresor och orientering i FPAs verksamhet på krets- och lokalnivå.....	8
10. Bilagor	9

Bilagor

1. Förteckning över fullmäktige och ersättare	10
2. Revisionsberättelse	11
3. Översikt av forskningens centrala resultat och iakttagelser 2005	12

1. Allmänt

Fullmäktige **sammanträdde** 10 gånger och fullmäktiges arbetsutskott 9 gånger under året. Vid varje möte presenterar generaldirektören en rätt omfattande aktualitetsöversikt av FPAs verksamhet. I detta sammanhang behandlas även bland annat utvecklingen av förmånernas genomströmningstider. Samtliga direktörer medverkar vid plena och redogör vid behov för de ärenden som rör deras ansvarsområden. Generaldirektören och hans ställföreträdare deltar även i arbetsutskottets möten. Övervakningsrevisorn presenterar en rapport för fullmäktige en gång per kvartal. För fullmäktige redovisas dessutom de viktigaste resultaten av den årligen återkommande FPA-barometerundersökningen och av övriga utredningar som gäller kundservicen vid FPA.

FPAs **totala kostnader** uppgick till 10,7 miljarder euro, vilket var 1,5 % mera än året innan. 10,4 miljarder euro betalades ut i **förmåner**. Förmånsutgifternas andel av bruttonationalprodukten var 6,7 %. Omkostnadernas andel av de totala kostnaderna var 3,1 %, vilket kan anses vara en synnerligen skälig andel. De totala intäkterna utgjorde 10,8 miljarder euro, varav staten stod för 55 % och försäkringspremierna och -avgifterna för 32 %. Av staten behövdes ett garantibelopp på 0,9 miljarder euro för finansieringen. De flesta finländare fick förmåner från FPA. FPA hade vid årets slut totalt 6 095 **anställda**, av vilka 5 575 ordinarie. Antalet var i det närmaste oförändrat. Vid årets slut avslutades sjukförsäkringens finansieringsreform, som kommer att förändra finansieringen av sjukförsäkringen avsevärt. Reformen trädde i kraft vid början av år 2006.

Enligt fullmäktiges uppfattning har FPAs nuvarande **förvaltningsystem** fungerat bra. Samarbetet mellan fullmäktige, styrelsen och direktionen har löpt friktionsfritt och upp-

giftsfördelningen mellan de olika aktörerna har klarlagts. FPAs förvaltningsorganisation har förändrats bl.a. genom interna arrangemang vid förmånsavdelningarna och genom sammanslagning av ett antal byråer till nya försäkringsdistrikt. Vid slutet av året fanns det 67 försäkringsdistrikt, dvs. 8 färre än ett år tidigare. Dessutom organiserades funktionerna vid utlandsenheten (södra Finland) och FPAs studiestödscentral (västra Finland) administrativt på samma sätt som i försäkringsdistriktet. Det fanns 263 **byråer** som hade öppet dagligen. Ökningen av **FPA-byråernas produktivitet** har redan under flera år varit betydligt gynnsammare än inom den övriga offentliga sektorn. Filialmottagningarna var 47 till antalet och samserviceställena 152.

2. Kundservice och utveckling av verksamheten

Olikt många andra organisationer inom den offentliga förvaltningen har FPA inte dragit in sina byråer. Ett **täckande servicenät** och skapandet av ett **mångsidigt system för uträttande av ärenden** är en positiv utveckling både ur kundservicesynpunkt och enligt fullmäktiges mening. Så har t.ex. den elektroniska kommunikationen utvecklats aktivt. Enligt lagen om Folkpensionsanstalten är en av fullmäktiges främsta uppgifter att övervaka Folkpensionsanstaltens förvaltning och verksamhet ”med beaktande bland annat av kvaliteten på anstaltens tjänster och tillgången till dem”. Kvaliteten på handläggningen av avgöranden vid FPA utvärderas med instrument som mäter korrektheten, med förmånsspecifika övervakningsutredningar och med kontinuerlig uppföljning av genomströmningstiderna. **Kvaliteten på servicen** i övrigt utvärderas med hjälp av enkätundersökningar som utförs både av FPA och av utomstående aktörer. I den barometerundersökning som gjordes i augusti 2005 fick FPA betyget 9,0. Även de be-

tyg som FPA fått inom ramen för andra utredningar om kundbetjäningen och verksamhetens tillförlitlighet har varit höga.

Under 2005 fortsatte arbetet med att utveckla FPAs telefonservice. Telefonservicen skall bli riksomfattande och skötas av enheter vid FPAs kontaktcenter som är specialiserade på telefonservice och rådgivning. De första enheterna inrättades i Joensuu och Lieksa för betjäning på finska, och i Jakobstad grundades en central för betjäning på svenska.

FPA medverkar även i **servicecentralerna för arbetskraften** som inledde sin verksamhet år 2002. Avsikten var att råda bot på de arbetslöshetsproblem som uppstod efter 1990-talets lågkonjunktur och att erbjuda tjänster särskilt åt dem som riskerade att marginaliseras och hamna utanför arbetslivet. Med hjälp av servicecentralerna försöker aktörerna inom olika förvaltningsområden genom intimt samarbete främja kunders livshanteringsförmåga och sysselsättningsmöjligheter. Förutom FPA har även Arbetskraftsbyråerna och social- och hälsovårdsväsendet medverkat. Enligt utredningen har samarbetet mellan myndigheterna fungerat bra. Enligt en enkätundersökning som utförts bland FPA-anställda under år 2005 har erfarenheterna av servicecentralernas verksamhet i huvudsak varit positiva.

Fullmäktige anser det vara viktigt att FPA deltar i servicecentralernas verksamhet. Att de konkreta formerna för deltagandet avtalas på lokal nivå är naturligt med hänsyn till omständigheterna och efterfrågan på FPAs tjänster. Vid en del servicecentraler har behovet av att utreda FPAs ärenden varit rätt litet. Då har en FPA-anställd funnits på plats bara vid behov, t.ex. när möjligheterna till rehabilitering skall utredas.

År 2005 var ett **temaår för kundservicen** vid FPA. Programmet för utvecklingen av kund-

servicen 2005–2008 syftar till att öka serviceandan och att främja och stödja införandet av enhetliga principer och arbetssätt inom kundbetjäningen. Vidare skall chefernas roll i kundserviceledningen klargöras och FPAs bild utåt förbättras.

Efter en kartläggningsfas i slutet av 2005 inleds beredningsarbetet där FPAs **servicestrategi** och en **verksamhetsstrategi för databehandlingen** förnyas jämsides. Arbetet måste slutföras under år 2006. Beredningsarbetet utgår från definitionen på vad god service är och det servicekoncept som FPAs vision omfattar. Centrala frågor är kundsegmenteringen, servicekanalerna och principerna för dem, elektroniska tjänster, servicenätet i framtiden, principerna för servicesamarbetet, samservicen och eventuella nya uppgifter och servicelöften. Fullmäktige kommer för sin del att följa med projektet för utarbetande av en servicestrategi. Avsikten är att årligen granska och vid behov ändra servicestrategin allt efter ändrade förhållanden och nya utmaningar.

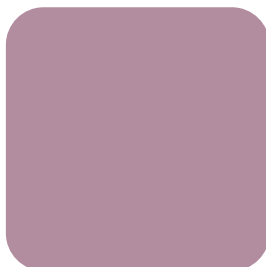
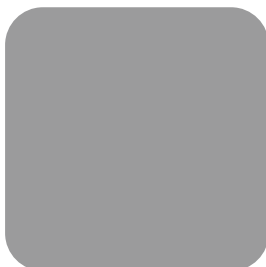
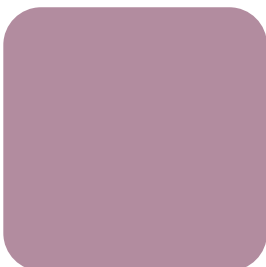
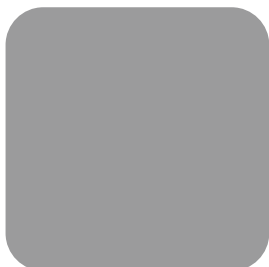
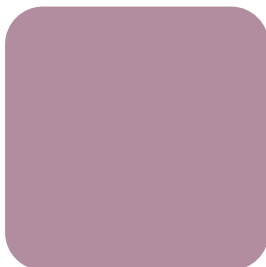
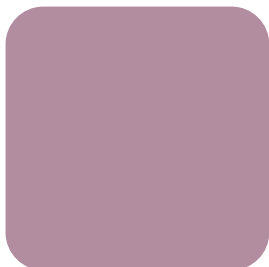
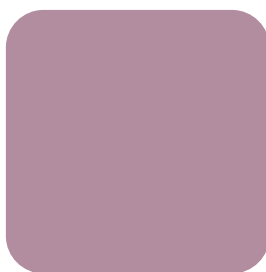
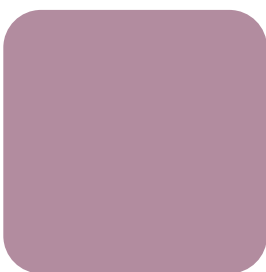
Jämsides med bearbetningen av servicestrategin utarbetas en **verksamhetsstrategi för databehandlingen** för åren 2007–2010. Enligt beslutet om tillsättande av projektet skall man utöver projektförvaltningen och behoven av att utveckla teknologin även beakta kraven på att utveckla och effektivisera samservicen och verkställandet av förmånerna och stödfunktionerna.

Under år 2005 hade **elektronisk dokumenthantering** införts vid alla byråer och bl.a. i samband med avgöranden som gäller arbetslöshetspensioner. Detta har underlättat **arbetsutjämningen**, då ansökningshandlingarna skannats och sedan sänts i elektronisk form till vilken byrå som helst för att avgöras. Arbeten som hopat sig på byråerna i de stora städerna kan på så sätt överföras till byråer som har kapacitet att avgöra ansökningar utöver sina eg-

na. Fullmäktige konstaterar med tillfredsställelse att de finansiella resurser och den arbetsmängd som satsats på den elektroniska dokumenthanteringen har börjat ge goda resultat sedan de konfliktfaktorer som fanns i övergångsskedet har gett vika. T.ex. i Helsingfors och i de övriga stora försäkringsdistrikten i södra Finland har **genomströmningstiderna** blivit kortare och på riksomfattande nivå håller vi på att närma oss de **enhetliga tidsintervaller** som överenskommits i resultatavtalen.

Tack vare överföringen av arbetsuppgifter kan man även upprätthålla sådana byråer som av effektivitetsskäl eventuellt skulle vara nedläggningshotade då antalet kunder minskar. Enligt fullmäktiges uppfattning har detta tillvägagångssätt även en positiv **regionalpolitisk effekt**. Vad gäller personalpolitiken har den elektroniska dokumenthanteringen och den jämnare arbetsfördelningen inneburit att

resurserna kunnat allokeras mer exakt än förut. Handläggningen av ansökningar med hjälp av den nya teknik som beskrivits ovan har uppskattningsvis sparat in över hundra årsverken. Under år 2005 överfördes avgöranden motsvarande 96 årsverken från Södra Finlands försäkringskrets och avgöranden motsvarande 19 årsverken från Sydvästra Finlands försäkringskrets till byråerna i Östra, Västra och Norra Finlands försäkringskretsar med hjälp av elektronisk dokumenthantering. Förutom dessa överföringar för en jämnare arbetsfördelning som skrivits in i resultatavtalen har man i praktiken överfört nästan samma mängd genom avtal mellan försäkringsdistrikten eller byråerna när situationen krävt det, t.ex. när arbetet hopat sig under semestrar och sjukledigheter. På så sätt har man tagit fram olika lösningar för att minska konfliktfaktorerna på byråerna. Överföringen har närmast gällt ansökningar om sjukdagpenning, arbetslöshetsförmåner,

allmänt bostadsbidrag och sjukvårdsersättningar.

Samtidigt med arbetsfördelningen har man även påbörjat ett projekt med **centralisering** av vissa förmånsansökningar som förekommer sällan eller vissa **krävande arbetsuppgifter** som förutsätter specialkunskaper. Så kan t.ex. anlitaandet av sakkunnigläkarna bli effektivare.

3. Lagstiftning

Projektet med att **förenkla och förtydliga lagstiftningen** har fortsatt även år 2005. Lagstiftningen om utkomstskyddet för arbetslösa reviderades i sin helhet vid början av 2003. Den nya sjukförsäkringslagen trädde i kraft vid början av 2005 och lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner i början av oktober 2005. Revideringen av lagstiftningen om de pensions- och handikappförmåner som FPA betalar ut är under behandling i riksdagen (RP 209/2005 rd). Avsikten är att i en **ny folkpensionslag** samla ihop alla de förmåner som FPA betalar till pensionstagare (folkpensioner, familjepensioner, barntillägg etc.). För att den nya lagen skall bli så tydlig som möjligt föreslås det att införandet av den regleras genom en särskild lag, där även de bestämmelser upptas som gäller endast under en begränsad tid. Bestämmelser som inte längre tillämpas kommer att upphävas.

I enlighet med de andra ovan nämnda lagstiftningspaketen beaktas vid revideringarna olika principer enligt **grundlagen**, t.ex. vilka frågor som måste bestämmas genom lag. En del frågor som tidigare reglerats genom förordning eller etablerade tolkningar som ingått i anvisningar kommer nu att regleras genom lag. Samtidigt skall vissa svårtydda förfaranden (t.ex. "nedfrysning" av arbetspensioner) slopas i lagstiftningen och förfaringsätten fören-

hetligas även i övrigt. De tre FPA-handikappförmånerna samlas i en enda **lag om handikappförmåner**. Längre fram kommer ett förslag till revidering av lagen om **bostadsbidrag för pensionstagare** att läggas fram.

Projektet med att förtydliga lagstiftningen handlar närmast om **författningstekniska** ändringar. De nya lagarna är lättare att förstå ur såväl kundens som verkställarens och lagstiftarens synvinkel. Med undantag för revideringen av folkpensionslagstiftningen har **innehållet i systemen** dock inte blivit tydligare. Parallellt med moderniseringen av lagarna har det kommit in många faktorer som gör innehållet invecklat, såsom nya förmånsslag och grunder för de olika förmånerna. Mycket revideringsarbete återstår ännu för att förtydliga lagstiftningen och underlätta handläggningen av ärenden.

Ett flertal **nya lagar och lagändringar** infördes under verksamhetsåret. Av de allmänna lagarna kan nämnas lagen om likabehandling som trädde i kraft redan i februari 2004; lagen förutsätter en **likabehandlingsplan** som varit under beredning år 2005. Som vanligt gjordes en del ändringar i förmånslagstiftningen, och enligt fullmäktiges uppfattning har FPA lyckats bra med att verkställa dem trots ett pressat tidsschema. Fullmäktige framhöll återigen att **skälig tid för förberedelser** skall reserveras från det att en lag trätt i kraft tills den skall verkställas. På så sätt kunde man försäkra sig om att dataprogrammen fungerar, att beslutstexterna är felfria och begripliga, att anvisningarna är korrekta och utbildningen tillräcklig. T.ex. lagstiftningen om utkomstskydd för arbetslösa som reviderades i sin helhet stadfästes och trädde i kraft med en helgdags mellanrum. Den nya sjukförsäkringslagen trädde i kraft tio dagar efter att den stadfästes och de förordningar som anknyter till lagarna gavs efter att lagen trätt i kraft. I de bägge omfattande lagstiftningspaketen fanns dessutom ändringar

i sak. Ett stort antal liknande exempel kan även påvisas från tidigare år. Inför nästa omfattande lagreform, dvs. den nya folkpensionslagen med anknytande författningar som avses träda i kraft vid början av år 2007, borde den tid som verkställandet av lagen kräver beaktas i riksdagsbehandlingen.

Fullmäktige upprepar sin tidigare syn på att alltför stränga tidsmässiga krav på dem som skall verkställa lagarna är en riskfaktor som borde undvikas. Det borde föras en diskussion om vilka lagändringar det är ändamålsenligt att behandla som så kallade budgetlagar samt i vilken mån det är nödvändigt att lagarna träder i kraft uttryckligen den första dagen på året eller t.ex. i juli. **FPA:s synpunkter på den tid och de resurser som verkställigheten kräver** borde beaktas i lagstiftningsarbetet i högre grad än förut. Även små lagändringar som förefaller att ha liten betydelse kräver nästan alltid ändringar i olika dataprogram, anvisningar och beslutstexter samt utbildning av personalen och eventuell utgivning av pressmeddelanden och annan information. Ändringar i lagar och system måste alltid anpassas till det kontinuerliga och koncentrerade arbete som rör vidareutvecklingen av FPAs interna verksamhet, kundservicen och utbildningen.

4. Vissa specialfrågor

Summan av de förmåner som **återkrävdes** var 114,2 miljoner euro vid årets slut, och statens borgensfordringar på studielån uppgick till cirka 182 miljoner euro. Återkravsbeståndet har trots den allt effektivare indrivningen fortsatt att växa, även om ökningen har avtagit på senare tid. En positiv utveckling som bör noteras är att beloppet av **borgensansvarsfordringar** har slutat öka. På basis av en promemoria som blev klar 18.8.2005 och en del praktiska försök har man för att effektivisera återindrivningen påbörjat ett planeringsarbete för att koncen-

trera indrivningsarbetet inom kretsarna eller försäkringsdistrikten. De aspekter avseende lagstiftning, socialpolitik och skälighet som beskrivs i fullmäktiges verksamhetsberättelse för föregående år begränsar emellertid indrivningens effektivitet. Fullmäktige konstaterar att när det gäller de tilltagande **studiestödsåterkraven** som baserar sig på **uppföljning av skatteuppgifter** så finns det inte mycket nytt man kan göra med åtgärder av FPA. De studerande har informerats synnerligen väl om detta. Borgensansvarsutvecklingen beror på hur aktiva bankerna är.

Under verksamhetsåret behandlade fullmäktige bland annat riskerna för marginalisering i anslutning till **rehabilitering för gravt handikappade personer som fyller 65 år**. I en skrivelse som lämnades till social- och hälsovårdsministeriet 4.1.2005 betonades att rehabiliteringen inte borde få avbrytas bara för att klienten fyller 65 år. Enligt skrivelsen har det i praktiken uppstått problem när en gravt handikappad rehabiliteringsklient efter att ha nått åldern för ålderspension överförs från FPAs ansvarsområde till kommunens. Det händer då fortfarande att rehabilitering som är nödvändig avbryts, indras helt eller ordnas i otillräcklig omfattning. Fullmäktige framställde om att social- och hälsovårdsministeriet omgående skulle påbörja en utredning om ordnandet av finansieringen av och ansvaret för rehabiliteringen av gravt handikappade som uppnått åldern för ålderspension samt utifrån utredningen lägga fram förslag till ändringar. FPA har förhandlat med social- och hälsovårdsministeriet och utrett hur de medel som anslagits för den prövningsbaserade rehabiliteringen skall användas i dylika problemsituationer.

Situationen avseende **medicinsk rehabilitering för gravt handikappade och särskilt psykiatrisk rehabilitering för unga personer** har behandlats i flera repriser under verksamhetsåret. Enligt undersökningar minskar såväl

långvarig som kortvarig psykoterapi avsevärt depressions- och ångestsymptom, men endast för en del av patienterna är dessa behandlingsformer tillräckliga. Ungefär hälften av patienterna tillfrisknar inom tre år från det att terapin har inletts. Det kunde inte påvisas några skillnader mellan de olika formerna av korttids-terapi. Lång psykodynamisk psykoterapi hade däremot en sämre effekt i början av behandlingen, men patienternas symptom minskade och patienterna tillfrisknade bättre än vid kortvarig terapi i slutet av den långvariga behandlingen. FPA deltar i en omfattande samarbetsundersökning som slutförs i sin helhet år 2009. Fullmäktige anser det vara särskilt viktigt att de unga får psykiatrisk vård inom en skäligen tid. Här kan man redan konstatera en förbättring av läget i fråga om rehabilitering som ordnas av FPA. Detta gäller både rätten till rehabilitering och snabbare tillgång till rehabilitering.

Fullmäktige fick 8.4.2005 en utredning om de nya metoderna för **bedömning av arbets- och funktionsförmågan**, den så kallade PCA-modellen. Metoden har utvecklats i England och den har testats i Finland i samarbete mellan FPA och arbetspensionssystemet. Metoden syftar till att göra bedömningen av arbets- och funktionsförmågan mer genomskinlig och att minska skillnaderna mellan synpunkterna hos klienten, den behandlande läkaren respektive försäkringsläkaren. Fullmäktige, på vars initiativ projektet ursprungligen inleddes, får ytterligare information om ärendet i april 2006. Erfarenheten visar redan att man bör gå systematiskt till väga på ett sådant sätt att metoden varaktigt tas i bruk i den omfattning som krävs. I ett halvårigt försök som FPA och tre arbetspensionsanstalter genomförde, fick största delen av läkarna ny eller klagörande information för avgörandet av komplicerade ansökningar om invalidpension genom den blankett som ingår i metoden. Majoriteten av de läkare som deltog i försöket ansåg att den nya bedömningsmetoden tillförde ny och vä-

sentlig information om den pensionssökandes funktionsförmåga eller att den åtminstone förtydligade den information som fanns i handlingarna. Så kom försäkringsläkarna också fram till att en dryg tredjedel av de hundra pensionssökande i försöket som de preliminärt hade bedömt som arbetsföra ändå kunde anses vara arbetsoförmögna. Över hälften av de pensionssökande ansåg metoden vara viktig eller mycket viktig.

I slutet av 2004 fick fullmäktige en utredning om de kommentarer som FPA fick för sin medverkan i **tävlingen om Finlands kvalitetsutmärkelse**. Utvecklingsobjekten beaktades i planeringen av verksamheten för 2005, och utnyttjades vid utarbetandet av verksamhetsplanen 2006–2009. Direktörerna avdelades att ansvara för utvecklingsobjekten inom sina respektive områden; för förbättringsprojekten fastställdes exakta tidsscheman, de ansvariga enheterna utsågs och metoderna för uppföljning definierades.

I december 2005 godkände **styrelsen FPAs personalplan 2010**. Det är fråga om en långsiktig anpassningsplan för arbetskraften som skall presenteras för fullmäktige i april 2006. Enligt den personalenkät som görs årligen var fjolåret återigen ett år med en positiv utveckling för arbetsförhållandena vid FPA, vilket enkäten utvisat ett flertal år i följd. De mått som beskriver arbetslivets kvalitet har utvecklats i positiv riktning.

Under de senaste två åren har även **kundsynpunktssystemet** vidareutvecklats, och fullmäktige har informerat sig om detta. Att samla in synpunkter från kunderna på olika sätt och analysera dem systematiskt är ett bra hjälpmedel för FPAs serviceverksamhet. Samtidigt får kunderna snabbt svar på sina frågor eller den kritik de framfört. Kundresponsen är även nyttig då den kan belysa problem och olika behov av att förbättra lagstiftningen.

5. Fullmäktige

Som Folkpensionsanstaltens **fullmäktige** verkade år 2005 riksdagsledamöterna Maija Perho (ordförande), Pirkko Peltomo (vice ordförande), Anne Huotari, Valto Koski, Marjaana Koskinen, Tuija Nurmi, Kirsi Ojansuu, Juha Rehula, Sari Sarkomaa, Seppo Särkiniemi, Jaana Ylä-Mononen samt ledande läkaren Niilo Keränen.

Till **arbetsutskottet** hörde utom ordföranden och vice ordföranden fullmäktige Anne Huotari, Kirsi Ojansuu och Juha Rehula. Fullmäktiges **sekreterare** var planeringschef Olli Valpola.

6. Revisorer

Revisorerna bistår fullmäktige i övervaknings- och revisionsarbetet. Förutom årsrevisionen höll revisorerna fem revisionsmöten år 2005. CGR-revisorn och andra revisorer vid hans revisionsbyrå bedrev en kontinuerlig övervakning, och för varje kvartal lämnade CGR-revisorn en redogörelse till fullmäktige och revisorerna.

De av fullmäktige utsedda revisorerna var professor CGR Markku Koskela (ordförande; ersättare professor CGR Kalervo Virtanen), riksdagsledamot Jukka Roos (vice ordförande; ersättare riksdagssekreterare Heli Puura), riksdagsledamot Esko Ahonen (biträdande direktör Markku Auvinen), riksdagsledamot Hannu Hoskonen (stadsdirektör FöD Jorma Rasinmäki), riksdagsledamot Esko Kurvinen (riksdagsledamot Tarja Cronberg), riksdagsledamot Irja Tulonen (riksdagsledamot Ahti Vielma), riksdagsledamot Tuula Väätäinen (riksdagsledamot Iivo Polvi) samt EM CGR Yrjö Tuokko (CGR Olavi Guttorm). Sekreterare för revisorerna var ansvarige juristen Reijo Hyvönen.

7. Bokslut och ansvarsfrihet

Den 12 april 2005 fastställde fullmäktige Folkpensionsanstaltens **bokslut** för 2004 och beviljade styrelsen ansvarsfrihet för 2004. Vid sitt möte den 4 april 2006 beviljade fullmäktige styrelsen ansvarsfrihet för 2005. Protokollen över fullmäktiges plena har tillställts revisorerna och styrelsen för kännedom.

8. Centrala frågor som behandlats under året

Fullmäktige har behandlat bland annat följande frågor med anknytning till Folkpensionsanstaltens **verksamhet**:

- en effektivare användning av datasystemen
- åtgärder som naturkatastrofen i Asien inneburit för FPA
- det praktiska genomförandet av FPAs förvaltningsreform
- rapporteringen till fullmäktige av de åtgärder som vidtagits på basis av kundsynpunkter
- avgifterna på kundernas telefonsamtal till FPA
- FPAs ekonomi
- datasekretessombudets besök hos FPA
- läget avseende kravet på återbetalning av ca 500 miljoner mark
- försöket med resultatavvoden
- grundandet av ett kontaktcenter
- personalbokslutet
- kundserviceutbildningen
- Riksdagens skrivelse om Folkpensionsanstaltens fullmäktiges verksamhetsberättelse 2004
- en utredning som lämnats till statens revisionsverk
- FPAs resultatlöne- och bonussystem
- FPAs verksamhets- och ekonomiplan 2006–2009 och resultatavtalen
- FPAs etiska anvisningar, dess innehåll och utarbetningsprocessen, samt frågan om rättvisepincipen

Dessutom behandlades följande frågor i anslutning till **förmånerna** och förmånslagstiftningen:

- utvecklingen av förmånernas genomströmningstider
- sjukförsäkringens roll i arbetsfördelningen mellan den offentliga och den privata sektorn
- vårdgarantin i relation till FPAs verksamhet
- forskningen kring rehabilitering för gravt handikappade
- metoder för att stävja utvecklingen av läkemedelskostnaderna samt nuläget avseende arbetet med revideringen av ersättningssystemet
- lagstiftningen om pensionsstödet för långtidsarbetslösa samt FPAs anvisningar om detta
- användningen av de medel som budgeterats för den prövningsbaserade rehabiliteringen
- effekterna av statens budgetproposition 2006 på FPAs förmåner
- frågor med anknytning till säkerställandet av rehabilitering för gravt handikappade personer som fyller 65 år
- en utredning och ett ställningstagande av riksdagens justitieombudsman om genomströmningstiderna vid Helsingfors försäkringsdistrikt

- avgörandepraxis avseende rehabiliteringen för gravt handikappade (beslut om medicinsk rehabilitering för gravt handikappade)
- förmånsanvisningarna om specialvårdspenning och ändringar i dem (den lagändring som trädde i kraft vid början av 2005 och utarbetandet av anvisningar vid FPA).

9. Inspektionsresor och orientering i FPAs verksamhet på krets- och lokalnivå

Vid ett **seminarium** i Luusto 7–9.4.2005 för fullmäktige och riksdagens social- och hälsovårdsutskott behandlades vårdgarantin och kriterierna för den samt andra aktuella frågor inom social- och hälsovården med ett inledningsanförande av kanslichef Markku Lehto från social- och hälsovårdsministeriet. Övriga teman som behandlades var bl.a. olika metoder för att stävja ökningen av läkemedelskostnaderna, utvecklandet av mallar för bedömningen av arbets- och funktionsförmågan samt arbetspensionssystemets och FPAs tolkningar av vilka kriterier som skall beaktas vid bedömningen av risken för arbetsoförmåga.

Fullmäktige och FPAs ledningsgrupp företog en gemensam **resa till Baltikum** 9–11.5.2005. I Litauens huvudstad Vilnius besökte man bland annat social- och arbetsministeriet, mödra- och barnavårdscentralen Nendre och den litauiska socialförsäkringsinstitutionen Sodra. I Lettlands huvudstad Riga presenterade ambassadör Pekka Wuoristo en översikt av det aktuella läget i Lettland. Vidare besöktes välfärdsministeriet och diskussioner fördes med representanter från ministerierna för välfärd, hälsa och familjefrågor samt utskottsmedlemmar från Saeima. I Estlands huvudstad Tallinn åhörde man en redogörelse för det aktuella läget i Estland. Dessutom besökte man social- och hälsovårdsministeriet, Haigekassa och Sotsiaalkindlustusamet.

Fullmäktige företog en **inspektionsresa till Åland** i Sydvästra Finlands försäkringskrets 2–3.8.2005, och granskade verksamheten i Ålands försäkringsdistrikt vid byrån i Mariehamn. Fullmäktige besökte även Ålands landskapsstyrelse och bekantade sig med verksamheten vid socialbyrån i Mariehamn. Teman som behandlades under resan var bland annat väsentliga skillnader i avgörandena om utkomstskyddet i Finland och andra länder i Europa, en allmän presentation av

EU-lagstiftningen och överenskommelserna om social trygghet, betydelsen av EUs nya grundlag för den sociala tryggheten samt relationerna mellan övernationell och nationell lagstiftning och lagstiftning som gäller landskapet Åland.

10. Bilagor

Som bilagor ingår en förteckning över fullmäktige och ersättare (*bilaga 1*), revisionsberättelsen (*bilaga 2*) och FPAs forskningsavdelnings översikt av forskningens centrala resultat och iakttagelser år 2005 (*bilaga 3*).

Helsingfors den 4 april 2006

Maija Perho

Anne Huotari

Valto Koski

Esa Lahtela

Pirkko Peltomo

Petri Salo

Jaana Ylä-Mononen

Niilo Keränen

Marjaana Koskinen

Kirsi Ojansuu

Juha Rehula

Seppo Särkiniemi

FÖRTECKNING ÖVER FULLMÄKTIGE OCH ERSÄTTARE

Fullmäktige 1.1–31.12.2005

Perho, Maija, riksdagsledamot

Ersättare:

Asko-Seljavaara, Sirpa, riksdagsledamot

Peltomo, Pirkko, riksdagsledamot

Lahtela, Esa, riksdagsledamot

Huotari, Anne, riksdagsledamot

Immonen, Mikko, riksdagsledamot

Keränen, Niilo, ledande läkare

Paloniemi, Aila, riksdagsledamot

Koski, Valto, riksdagsledamot

Seppälä, Arto, riksdagsledamot

Koskinen, Marjaana, riksdagsledamot

Kähkönen, Lauri, riksdagsledamot

Nurmi, Tuija, riksdagsledamot

Holmlund, Anne, riksdagsledamot

Ojansuu, Kirsi, riksdagsledamot

Meriläinen, Rosa, riksdagsledamot

Rehula, Juha, riksdagsledamot

Vihriälä, Jukka, riksdagsledamot

Sarkomaa, Sari, riksdagsledamot

Salo, Petri, riksdagsledamot

Särkiniemi, Seppo, riksdagsledamot

Tölli, Tapani, riksdagsledamot

Ylä-Mononen, Jaana, riksdagsledamot

Löv, Pehr, riksdagsledamot

REVISIONSBERÄTTELSE

Till Folkpensionsanstaltens fullmäktige

Vi har granskat Folkpensionsanstaltens bokföring, verksamhetsberättelse, bokslut och förvaltning för räkenskapsperioden 1.1–31.12.2005. Styrelsen har upprättat verksamhetsberättelsen och bokslutet, som omfattar resultaträkning, balansräkning och noter för Folkpensionsanstalten och pensionsansvarsfonden. På grundvalen av granskningen ger vi ett utlåtande om verksamhetsberättelsen, bokslutet och förvaltningen.

Revisionen har utförts i enlighet med god revisionssed. Bokföringen samt principerna för, substansen i och presentationen av verksamhetsberättelsen och bokslutet har granskats i tillräcklig omfattning för att konstatera att verksamhetsberättelsen och bokslutet inte innehåller väsentliga fel eller brister. Vid granskningen av förvaltningen har vi försäkrat oss om att styrelsemedlemmarna har handlat i enlighet med lagen om Folkpensionsanstalten.

Räkenskapsövervakningen vid Folkpensionsanstalten har skötts av Yrjö Tuokko, CGR.

Vårt utlåtande är att verksamhetsberättelsen och bokslutet, som för räkenskapsperioden utvisar ett överskott på 33 419 142,07 euro sedan ett garantibelopp på 946 118 431,03 euro erhållits från staten för täckning av sjukförsäkringsfondens och folkpensionsfondens lagstadgade minimibelopp, är upprättat i enlighet med lagen om Folkpensionsanstalten, de principer för bokföringen och bokslutet som godkänts av fullmäktige för Folkpensionsanstalten och som framgår av noterna till bokslutet samt i tillämpliga delar bokföringslagen och andra bestämmelser och föreskrifter om upprättande av bokslut. Verksamhetsberättelsen och bokslutet ger på det sätt som avses i de ovan nämnda bestämmelserna, föreskrifterna och bokslutsprinciperna en riktig och tillräcklig bild av resultatet av Folkpensionsanstaltens verksamhet och dess ekonomiska ställning. Verksamhetsberättelsen stämmer överens med bokslutet. Bokslutet kan fastställas och styrelsemedlemmarna beviljas ansvarsfrihet för den av oss granskade räkenskapsperioden.

Helsingfors den 4 april 2006

Markku Koskela
CGR

Esko Ahonen

Esko Kurvinen

Irja Tulonen

Hannu Hoskonen

Jukka Roos

Tuula Väätäinen

Yrjö Tuokko
CGR

ÖVERSIKT AV FORSKNINGENS CENTRALA RESULTAT OCH IAKTTAGELSER 2005

Finländarna har förtroende för FPA

Enligt World Values Survey år 2005 anser finländarna att FPA är den fjärde mest pålitliga samhällsinstitutionen. Endast polisen, försvarsmakten och domstolarna placerar sig bättre än FPA i undersökningen. Personer över 65 år har det starkaste förtroendet för FPA. I övrigt finns det inga stora skillnader mellan åldersgrupperna, förutom att förtroendet är lägre än i genomsnitt i åldersgruppen 35–49 år. Övriga grupper som har förtroende för FPA är studerande och personer bosatta i östra och norra Finland.

I frågebatteriet fanns också frågor om förtroendet för det sociala trygghetssystemet. Av finländarna har 77 procent särdeles stort eller ganska stort förtroende för det sociala trygghetssystemet. Förtroendet har sedan år 2000 förstärkts med sex procentenheter. Av de olika åldersgrupperna har 18–24-åringarna det största förtroendet för det sociala trygghetssystemet. I övrigt är förtroendet starkt i norra Finland. Undersökningsresultaten presenteras i en artikel av Katri Hellsten och Merja Komu som har publicerats i nummer 1/2006 av tidskriften Sosiaalivakuutus.

En femtedel av dem som får föräldradagpenningens minimibelopp tyr sig till utkomststöd

Det är framför allt unga mödrar och äldre mödrar med flera barn som får föräldradagpenning som betalas till minimibeloppet. Att nivån på dagpenningens minimibelopp är otillräcklig visar det faktum att 20 procent av dem som fick dagpenningen under den tid som undersökningsmaterialet omfattar – november 2000 – också lyfte utkomststöd.

Särskilt unga mödrar och också äldre förstföderskor var tvungna att ty sig till utkomststöd. Efter tidpunkten för undersökningen har ändå situationen förbättrats för mödrar som lever på dagpenningens minimibelopp. Nivån på den lägsta dagpenningen har höjts två gånger, senast till och med avsevärt mycket i början av år 2005.

Antalet personer som får den lägsta dagpenningen har minskat också därför att föräldradagpenningen från och med ingången av år 2003 har varit minst lika stor som en arbetslöshetsersättning som föregått den och från och med början av oktober 2005 lika stor som en tidigare inkomstrelaterad föräldradagpenning om mindre än tre år har förflutit sedan föregående förlossning. Resultaten har publicerats i artikeln Takala P & Hytti, H *Minimum parental allowance payments received by Finnish mothers*. Yearbook of Population Research in Finland 2005, 41: 47-60.

Korttidsterapi har snabb effekt, långvarig är effektivare i slutskedet av behandlingen

Såväl långvariga som kortvariga psykoterapier minskar avsevärt depressions- och ångestsymptom. De utgör ändå en tillräcklig behandlingsform endast för en del av patienterna. Ungefär hälften av patienterna tillfrisknar inom tre år från det att terapin har inletts.

Båda formerna av korttidssterapi – kort psykodynamisk psykoterapi och lösningsinriktad terapi – hade snabb effekt under behandlingen och det goda behandlingsresultatet höll i sig till den treåriga uppföljningsperiodens slut. Det kunde inte påvisas några skillnader mellan de båda formerna av korttidsterapi. Lång psykodynamisk psykoterapi hade

däremot en sämre effekt i början av behandlingen, men patienternas symptom minskade och patienterna tillfrisknade bättre än vid kortvariga terapier i slutet av den långvariga behandlingen.

Patientens lämplighet för psykoterapi var avgörande för behandlingsresultaten. Patienter som lämpar sig bra för psykoterapi hade mera nytta av korttidsterapierna så länge terapin varade. Men redan ett år efter att korttidsterapin hade avslutats uppnåddes samma nivå på behandlingsresultatet med den långvariga terapin. Patienter som lämpar sig dåligt för psykoterapi hade däremot betydligt större nytta av långvarig terapi än av kortvarig.

Resultaten härrör från Helsingfors Psykoterapistudie, där man jämför effektiviteten av två korttidsterapier och en långvarig psykoterapi vid behandlingen av depressionstillstånd och ångestsyndrom. FPA deltar i den omfattande samarbetsstudien, som i sin helhet kommer att bli klar år 2009. Projektet leds av forskningsprofessor Paul Knekt från Folkhälsoinstitutet.

Användningen av kolesterolmediciner fortsatte att öka

År 2005 fick 475 000 personer ersättning för kolesterolmediciner från sjukförsäkringen. Jämfört med föregående år växte antalet med 53 000, dvs. med 13 procent. Användningen av dessa läkemedel har ökat snabbt överallt i västländerna, i synnerhet efter medlet av 1990-talet.

De av FPA ersatta kolesterolmedicinerna kostade förra året 108 miljoner euro. En del av läkemedlen i denna grupp, särskilt simvastatin, har i och med den generiska substitutionen blivit föremål för kraftig priskonkurrens. Detta har sänkt dess prisnivå till cirka en sjättedel av vad den var innan den generiska sub-

stitutionen togs i bruk år 2003. Kostnaderna för hela gruppen minskade med nästan 4 miljoner euro jämfört med år 2004.

Simvastatin var också år 2005 det mest använda av sex alternativa läkemedel i statin-gruppen. För detta läkemedel betalades ersättning till 212 000 personer och antalet ökade med 38 000 jämfört med föregående år. Mätt i pengar är världens mest sålda läkemedel för närvarande atorvastatin, som förra året användes av 151 000 personer i Finland. Antalet steg med cirka 10 000.

Simvastatin används relativt sett mest i östra och norra Finland. I en jämförelse mellan kommunerna är dess andel av statinrecepten störst i Ranua, cirka 70 procent. Om 75 procent av användningen av alla andra statiner ersattes med simvastatin skulle det innebära en besparing på över 50 miljoner euro på årsnivå. Kostnadsutvecklingen för läkemedlen har undersökts av bl.a. chefen för hälsoforskning Timo Klaukka.

Kostnaderna för reseersättningar stiger

År 2005 betalade FPA nästan 150 miljoner euro i ersättningar för resor i samband med sjukvård och rehabilitering, vilket utgör cirka 10 procent av alla utbetalda sjukvårdserättningar. Kostnaderna för reseersättningar har redan länge ökat. Hur stora utgifterna för ersättningarna blir påverkas av hur många resor som ersätts, hur långa resorna är och med vilket fortskaffningsmedel de görs. Att busstrafiken minskat leder t.ex. till att människor är tvungna att anlita dyrare fortskaffningsmedel.

Också centraliseringen av hälso- och sjukvårdstjänsterna och den ökade användningen av köpta tjänster ökar kostnaderna, eftersom resorna som ersätts blir längre. Den växande andelen äldre i befolkningen och strävandena

att undvika institutionsvård ökar antalet resor som skall ersättas av FPA. Resultaten har publicerats i rapporten Paltta, P *Minne matka? Katsaus sairausvakuutuksen matkakorvauksiin*. Helsingfors: FPA, Sosiaali- ja terveysturvan selosteita 47, 2005 (Social trygghet och hälsa: rapporter 47, 2005).

Försöken med samordning av resor kan bli bestående praxis

FPA har sedan år 1999 på olika håll i Finland prövat samordning och kedjebildning i fråga om ersättningsgilla sjukhusresor. I projekten har deltagit antingen FPAs egna tjänstemän, en privat telefonoperatör, ett privat trafikföretag eller kommunen. En systematisk samordning av resorna och skapande av resekedjor har visat sig nyttiga. Klienterna har varit nöjda med de nya arrangemangen och med hjälp av dem har det varit möjligt att stävja den årliga ökningen av utgifterna för reseersättningar.

Utifrån de goda erfarenheterna har en övergång från försök till en mera bestående praxis föreslagits. Den första resetjänstcentralen grundas i Birkaland i april 2006. De regionala förberedelserna för att grunda likadana centraler är långt framskridna också i Södra Savolax, Mellersta Finland, Päijät-Häme, Södra Karelen och Norra Karelen. Utvecklingschef Yrjö Mattila har deltagit i forskningsprojektet.

Fetman ökar utgifterna för den sociala tryggheten

Att fetman ökar bland befolkningen ökar avsevärt utgifterna för den sociala tryggheten. Behandlingen av fetma beräknas orsaka FPA kostnader på cirka 150 miljoner euro. FPA stöder behandlingen av fetmarelaterade sjukdomar genom att betala sjukdagpenningar, er-

sätta läkemedels- och behandlingskostnader och betala invaliditetspensioner samt genom att bekosta rehabiliteringskurser för överviktiga patienter med rörelseorganens sjukdomar och blodtryckssjukdom. Ledande forskare Paula Hakala har undersökt fenomenet.

Männens övervikt under kontroll med hjälp av gemensamt kockande

Övervikt är en allmän riskfaktor för personer med kranskärslssjukdom. FPA har ordnat anpassningsperioder för hjärtpatienter där det primära målet är att förbättra arbets- och funktionsförmågan. Samtidigt har man strävat att få klienterna att tillägna sig sundare levnadsvanor, att stödja dem att klara sig psykiskt och att fördjupa deras kunskaper om sjukdomen. Viktminskning är det mest konkreta målet för rehabiliteringen.

I en undersökning som genomfördes vid fyra olika rehabiliteringsinrättningar undersöktes hur väl kostrådgivning hjälper hjärtpatienter att gå ner i vikt och om rehabiliteringen ger bestående resultat. I undersökningen lyckades det något bättre för kvinnorna än för männen att gå ner i vikt med hjälp av nya matvanor. För männens del var praktisk matlagning och gruppdiskussioner till hjälp när det gällde att tillägna sig nya hälsosammare matvanor.

En viktig del av rehabiliteringsprogrammet är fysisk träning i grupp. För många klienter var huvudmålet att höja sin fysiska kondition. Åtminstone subjektivt sett lyckades man med detta, eftersom den största förändringen i livskvaliteten var att de fysiska begränsningarna minskade. Också det psykiska välbefinnandet förbättrades och depressions- och ångestsymptomen minskade. Saken har undersökts av forskningsläkare Helena Hämäläinen och specialforskare Arja Virtanen.

En ny metod till hjälp vid avgörandet av ansökningar om invalidpension

En metod som har utvecklats i Storbritannien för bedömning av den personliga funktionsförmågan (Personal Capability Assessment, PCA) kan omformas till ett bra hjälpmedel för bedömning av arbetsoförmåga i Finland. I ett halvårigt försök som FPA och tre arbetspensionsanstalter genomförde, fick största delen av läkarna ny eller klagörande information för avgörandet av komplicerade ansökningar om invalidpension genom den blankett som ingår i metoden.

Majoriteten av de läkare som deltog i försöket ansåg att den nya bedömningsmetoden tillförde ny och väsentlig information om den pensionssökandes funktionsförmåga eller att den åtminstone förtydligade den information som fanns i handlingarna. Så kom försäkringsläkarna också fram till att en dryg tredjedel av de hundra pensionssökande i försöket som de preliminärt hade bedömt som arbetsföra ändå kunde anses vara arbetsoförmögna. Över hälften av de pensionssökande ansåg metoden vara viktig eller mycket viktig.

Ledningsgruppen för projektet rekommenderar att FPA och de centrala arbetspensionsanstalterna vidtar förberedelser för att ta metoden i bruk i socialförsäkringen. Resultaten har publicerats i rapporten Virta L och Lahtela, K *Henkilökohtainen toimintakyvyn arviointimenetelmän soveltuvuus suomalaiseseen käytäntöön*. Helsingfors: FPA, Sosiaali- ja terveysturvan selosteita 46, 2005 (Social trygghet och hälsa: rapporter 46, 2005).

Invalidpension beviljas allt oftare i form av folkpension

Pensioneringarna på grundval av invaliditet har ökat i Finland sedan slutet av 1990-talet. Ett särdrag i utvecklingen har varit att en större andel än tidigare av de senaste årens nya pensionstagare inte bara har haft rätt till arbetspension utan också till folkpension. År 2004 var dessa personers andel 55 procent. Å andra sidan har det också skett en ökning av andelen personer som lyfter enbart folkpension på grund av att de helt saknar arbetslivserfarenhet. Särskilt ökningen av pensioner som beviljats av psykiska skäl har koncentrerats

rat sig till folkpensionerna, men inte alls till sådana pensionstagare som har enbart arbetspension.

Av de nya pensioner som betalas av FPA har under de senaste åren nästan hälften beviljats som tidsbundna rehabiliteringsstöd. Av rehabiliteringsstöden avslutas årligen nästan en femtedel på grund av att mottagaren bedöms ha återhämtat sig eller tillfrisknat. Cirka en fjärdedel av fallen då stödet avslutas beror på att ansökan om fortsatt pension avslås. Andelen avslag på nya pensionsansökningar har i allmänhet ökat mest i de sjukdomsgrupper där också pensioneringarna har ökat mest. En webbpublikation om ämnet bereds för närvarande av ledande forskare Helka Hytti.

Pensionstagare med full folkpension 2004

I slutet av år 2004 fick 99 800 personer full folkpension, och av dem bodde 87 procent i Finland. Av dem som bodde i Finland lyfte 56 procent invaliditetspension och 44 procent ål-

derdomspension. Av de utomlands bosatta fick fyra av fem ålderdomspension. Över hälften av de i Finland bosatta kvinnorna fick ålderdomspension och fyra män av fem fick invaliditetspension.

Totalpensionen för pensionstagarna med full folkpension var i genomsnitt 533 euro per månad, för de i Finland bosatta 588 euro och för de utomlands bosatta 171 euro. Tillägg till folkpensionen utgjorde 26 procent av totalpensionen för de i Finland bosatta och 5 procent för de utomlands bosatta. Den genomsnittliga pensionen för kvinnor var 90 procent av männens pension.

En typisk, i Finland bosatt kvinna med full folkpension var över 65 år, gift och bosatt i den andra kommungruppen, medan en typisk man med full folkpension var 35–54 år, ogift, invaliditetspensionerad av psykiska skäl och bosatt i den andra kommungruppen. En typisk utomlands bosatt pensionstagare med full folkpension var en i Sverige bosatt kvinna i åldern 70–79 år. Saken har undersökts av ledande forskare Heikki Niemelä.

Forskningsrapporter publicerade i FPAs vetenskapliga publikationsserier 2005

1. Hannele Savioja: Keski-ikäiset suuret ikäluokat – työssä vai eläkkeelle? Sosiaali- ja terveysturvan tutkimuksia 80, 2005.
2. Aarno Linnala: Private specialists as consultants to general practitioners. Studies in Social security and health 81, 2005.
3. Jyri Liukko: Hyvinvoinnin eetos ja henkivakuutus. Riskin, vastuun ja solidaarisuuden muodonmuutokset. Sosiaali- ja terveysturvan tutkimuksia 82, 2005.
4. Jorma Järvisalo, Björn Andersson, Wolfgang Boedeker and Irene Houtman, eds.: Mental disorders as a major challenge in prevention of work disability. Experiences in Finland, Germany, the Netherlands and Sweden. Social security and health reports 66, 2005. Painetun lisäksi myös sähköisenä versiona tutkimuksen kotisivuilla www.kela.fi/tutkimus ja www.kela.fi/research.
5. Yrjö Mattila, toim.: Yhdistelemällä parempaan palveluun. JATKE-hankkeen loppuraportti. Sosiaali- ja terveysturvan katsauksia 67, 2005.
6. Riitta Ahonen ja Jaana Martikainen, toim.: Lääkevaihdon ensimmäinen vuosi. Sosiaali- ja terveysturvan katsauksia 68, 2005.
7. Helka Hytti ja Ilkka Nio: Monitoring the employment strategy and the duration of the active working life. Social security and health: working papers 38, 2004 (lisäpainos 400 kpl).
8. Heikki Hiilamo, Helka Hytti ja Pentti Takala: Työikäiset toimeentuloturvan vähimmäisetuuksien saajina. Sosiaali- ja terveysturvan selosteita 42, 2005.
9. Pentti Takala: Uuden isyysvapaan ja isän muiden perhevapaiden käyttö. Sosiaali- ja terveysturvan selosteita 43, 2005.
10. Anthony B. Atkinson: The Future of Social Protection in a Unifying Europe / Sosiaaliturvan tulevaisuus yhentyvässä Euroopassa. Sosiaali- ja terveysturvan selosteita 44, 2005.

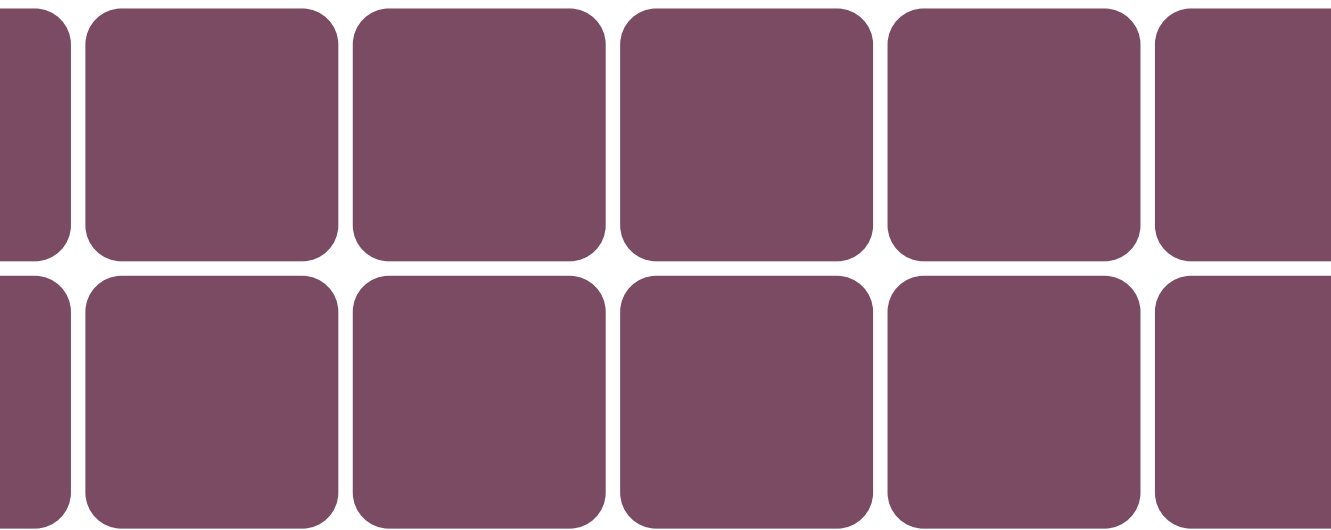
11. Tuula Toikka: Opintolainojen takaisinmaksuongelmat. Rekisteriselvitys vuosien 2001-2004 aikana valtion takaus- vastuunsa perusteella maksamista lainoista. Sosiaali- ja terveysturvan selosteita 45, 2005, sähköinen versio.
12. Lauri Virta ja Kari Lahtela: Henkilökohtaisen toimintakyvyn arviontimenetelmän soveltuvuus suomalaiseen käytäntöön. Keskeiset havainnot PCA-menetelmästä (Personal Capability Assessment). Sosiaali- ja terveysturvan selosteita 46, 2005.
13. Päivi Paltta: Minne matka? Katsaus sairausvakuutuksen matkakorvauksiin. Sosiaali- ja terveysturvan selosteita 47, 2005.

Utöver rapporterna i publikationsserierna har följande publikationer redigerats och utgivits

1. Pentti Takala, toim.: Onko meillä malttia sijoittaa lapsiin? Teema-artikkelikirja. Helsinki: Kelan tutkimusosasto 2005.
2. Matti Jokelainen: Eläkkeen käsitteestä ja eläketurvan kehityslinjoista viidessä EU-maassa. Moniste. Helsinki: Kelan tutkimusosasto, 2005.
3. Suomen Lääketilasto 2004. Helsinki: Lääkelaitos ja Kansaneläkelaitos, 2005.

Närmare uppgifter om publikationerna samt beställningar:

Forskningsavdelningen vid FPA, publ@kela.fi
eller telefon 020 434 1938.

Helsingfors 2006
ISSN 0428-4313